

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/219180,Pozegnanie-sp-mjr-Boguslaw-Nizienskiego.html>
27.02.2026, 01:03

[Następny](#)

[Powrót](#)

Pożegnanie śp. mjr. Bogusława Nizieńskiego

Msza żałobna odbyła się 29 maja 2025 roku w Katedrze Polowej Wojska Polskiego w Warszawie.

29.05.2025

- Żegnamy dzisiaj człowieka, który z całą pewnością był jedną z tych postaci, o których mogę mówić, że stanowiła pomnik wolnej Polski

- powiedział podczas uroczystości pogrzebowej prezydent RP Andrzej Duda.

Prezydent podkreślił, że Bogusław Nizieński przez całe życie był wierny wartościom, które wyniósł z domu i niepodległościowego wychowania:

- Wiedział, jak Polska jest ważna. Wiedział, jak ważne jest posiadanie suwerennej i wolnej ojczyzny, i wiedział, jak wysoką cenę trzeba za to zapłacić. Tak był wychowany i tak był uczony.

Zwrócił również uwagę na jego niezłomny charakter i szacunek, jakim cieszył się wśród współpracowników i środowisk prawniczych.

- Wszyscy podkreślali, że był wzorem niezwykle prawości, niezwykle uczciwości, niezwykle rzetelności i wyjątkowego poczucia sprawiedliwości

- zaznaczył.

Prezydent wspomniał także o ogromnej roli, jaką Nizieński odegrał w życiu publicznym i państwowym - nie tylko jako sędzia, ale także jako mentor:

- Odegrał wielką rolę w naszej historii, w historii najnowszej, kształtując całe pokolenie młodych prawników i młodych polityków.

Był jednym z wychowawców oraz twórców tej prawdziwie odrodzonej Rzeczypospolitej.

Następnie list prezesa IPN dr. Karola Nawrockiego odczytał jego zastępca dr hab. Karol Polejowski:

- Bogusław Nizieński był dla nas wszystkich niekwestionowanym autorytetem, drogowskazem, wychowawcą i przykładem bezinteresownej służby wspólnocie, jaką jest naród i państwo. Od najmłodszych lat udawał, że hasło „Bóg, Honor, Ojczyzna” trzeba wypełniać czynami życia. (...) Musimy pamiętać, że choć odszedł człowiek wielki, to pozostawił nam drogę, po której będziemy kroczyć mądrzej o jego wskazania.

W liście nie zabrakło także odniesień do osobistego zaangażowania Bogusława Nizieńskiego w pracę Instytutu:

- Gorąco wspierał wszelkie działania Instytutu Pamięci Narodowej, które służą przypominaniu przeszłości i naszego doświadczenia historycznego z myślą o teraźniejszości i przyszłości. Z wielkim wzruszeniem wspominamy wszyscy chwilę, kiedy uczestniczył w pracach ekshumacyjnych prowadzonych przez Biuro Poszukiwań IPN, a których skutkiem było odnalezienie doczesnych szczątków jego dowódcy kpt. Władysława Koby zamordowanego przez komunistów w 1949 r.

Zapis uroczystości pogrzebowych na IPNtv

W imieniu rodziny [głos zabrał Jan Józef Kasprzyk, doradca prezesa IPN](#).

Na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach rodzinie Bogusława Nizieńskiego został przekazany [złoty medal Reipublicae Memoriae Meritum](#) przyznany sędziemu w 2024 roku.

W uroczystościach udział wzięli m.in. przedstawiciele rządu, samorządów, organizacji kombatanckich, Wojska Polskiego. Instytut Pamięci Narodowej reprezentowany był przez zastępców prezesa dr. hab. Karola Polejowskiego, dr. hab. Krzysztofa Szwagrzyka oraz dr. Mateusza Szpytmę.

Zgodnie z wolą rodziny uroczystości zorganizował Instytut Pamięci Narodowej.

Bogusław Nizieński urodził się 2 marca 1928 roku w Wilnie. Miał 11 lat, kiedy wybuchła II wojna światowa.

Szkółę podstawową i gimnazjum kończył na tajnych kompletach. Już jako uczeń działał w małej dywersji – rozrzucał ulotki, malował napisy na murach.

W 1943 roku wstąpił do Armii Krajowej w Jarosławiu. Brał udział w Akcji „Burza”. Po wkroczeniu Armii Czerwonej pozostał w konspiracji. Na wiosnę 1945 roku wstąpił do Narodowej Organizacji Wojskowej.

Po wojnie zdał maturę. W 1946 roku wyjechał do Krakowa. Ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim, jednak dopiero po odwilży 1956 roku uzyskał możliwość pracy w sądownictwie. Odmówił wstąpienia do PZPR, za co spotkało go wiele trudności. Jego najbliżsi byli nie tylko inwigilowani, ale i represjonowani, m.in. zamykani w stalinowskich więzieniach.

Po powstaniu „Solidarności” wraz z kilkoma kolegami założył koło NSZZ „S” w Ministerstwie Sprawiedliwości, gdzie pracował w latach 1971–1981. Został wiceprzewodniczącym komisji zakładowej. Uczestniczył w pracach Centrum Obywatelskich Inicjatyw Ustawodawczych „Solidarności”.

Po 13 grudnia 1981 roku nie podpisał „deklaracji lojalności”, w następstwie czego został przeniesiony z ministerstwa do Wydziału Karno-Rewizyjnego Sądu Wojewódzkiego w Warszawie. W stanie wojennym roznosił ulotki, kolportował „Tygodnik Mazowsze” i bibułę, organizował zbiórki pieniędzy.

Po 1989 roku pełnił urząd Pełnomocnika Ministra Sprawiedliwości ds. Reformy Wymiaru Sprawiedliwości. Od lipca 1990 roku był sędzią Sądu Najwyższego, przeprowadzał m.in. rehabilitację niewinnie skazanych w okresie stalinizmu. W latach 1999–2004, po przejściu w stan spoczynku, pełnił funkcję Rzecznika Interesu Publicznego. Jego obowiązkiem było sprawdzanie oświadczeń polityków i urzędników na temat ich współpracy ze służbami PRL.

Przez lata aktywnie działał w środowiskach kresowych, m.in. w Towarzystwie Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej. Zasiadał w Zarządzie Głównego Związku Piłsudczyków oraz był honorowym członkiem Związku Polaków na Litwie.

W latach 90. sędzia Bogusław Nizieński został dwukrotnie odznaczony Orderem Odrodzenia Polski (Krzyżem Kawalerskim i Krzyżem Komandorskim). W 2008 roku „w uznaniu znamienitych zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności dla przemian demokratycznych i wolnej Polski, za działalność państwową i publiczną” został odznaczony Orderem Orła Białego – najwyższym polskim odznaczeniem państwowym. [W 2018 otrzymał od Instytutu Pamięci Narodowej nagrodę Kustosz Pamięci Narodowej.](#)

Zmarł 18 maja 2025 roku.

[Posłuchaj wspomnień Bogusława Nizieńskiego](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Warszawa

Centrala

Akcja Burza

Pożegnanie